

Sukiennice

2012-09-14

Makieta podłużnego budynku została ustawiona na postumencie równolegle do osi rzeczywistych Sukiennic. Ukośny gzymś z opisem makiety znajduje się tym razem tylko z jednej strony - od strony bazyliki mariackiej, czyli tej, z której tu dotarliśmy. Opisy w brajlu umieszczone centralnie tym razem oddziela maskaron, kopia jednego z tych, które zdobią attykę budynku.

Historia Sukiennic sięga połowy XIII wieku, a ich nazwa - wywodzi się od odbywającego się tu przez lata handlu sukrem. Początkowo były to rzędy kramów, które następnie ujęto w jednolity budynek, pierwotnie gotycki. Tak jak w przypadku innych krakowskich zabytków Sukiennice na przestrzeni wieków wielokrotnie zmieniały swój wygląd. Obecna postać uzyskały po pożarze w połowie XVI wieku i po przebudowie w drugiej połowie wieku XIX. Szesnastowieczny rodowód ma renesansowa attyka zdobiona bardzo oryginalnymi maskaronami. Attyka to ozdobna ścianka otaczająca dach. Nie tylko zdobiła dach, ale też miała zabezpieczać go przed pożarami. Z tego samego okresu pochodzą też narożne wieżyczki Sukiennic oraz fasady krótszych boków ozdobione kolumnowymi loggiami. Układ attyki krakowskich Sukiennic stał się potem wzorem dla wielu tego typu zdobień stosowanych później w innych budynkach. W XIX wieku to dzieło włoskich mistrzów (Jana Padovano, Santi Gucci) uzupełnił Tomasz Pryliński, który przebudował dawną halę targową, dobudował arkadowe podcienia wzdłuż całego budynku oraz okazałe ryzality nad wejściami pośrodku dłuższych boków. Piętro budowli dostosował do potrzeb galerii malarstwa polskiego, będącej oddziałem Muzeum Narodowego.

Po prawej stronie budynku nad opisem w języku angielskim przy krótszej ścianie Sukiennic odnajdujemy miejsce ustawienia makiety i skalę oznaczającą średniej wysokości dorosłego człowieka.

[**Tekst do odsłuchania \(mp3\)**](#)